

PRODUKCJA ROŚLIN LECZNICZYCH W SYSTEMACH DRZEWNO-ORNYCH I LEŚNO-PASTWISKOWYCH

Laurus nobilis L.

JAK I DLACZEGO

Znaczenie i właściwości lauru (wawrzyn szlachetny)

Laur (wawrzyn szlachetny) to roślina drzewiasta powiązana z regionem śródziemnomorskim, rozprzestrzeniana na Półwyspie Iberyjskim głównie w wilgotnych i zacienionych wąwozach regionów nadmorskich, zarówno nad Morzem Śródziemnym jak i Atlantykiem. Laur jest rośliną łatwą w uprawie, z możliwością wprowadzenia w systemie drzewno-ornym lub leśno-pastwiskowym, o szerokim potencjalnym rynku zbytu. W regionie Galicji firma importowo-eksportowa skupuje liście laurowe (www.centralgalicadeplantas.es). Laur rośnie tam głównie na terenach nizinnych (<400 m), nadbrzeżnych, a także w lasach położonych nad brzegiem rzeki. Jest to gatunek popularny i szeroko uprawiany na całym półwyspie, o wszechstronnej użyteczności zarówno pod względem praktycznym jak i ekonomicznym. Liście i

owoce lauru wykorzystywane są od lat ze względu na właściwości lecznicze, m.in. ściągające, żołądkowe, stymulujące i nasenne. Wywar z liści używany jest w leczeniu problemów układu moczowego i obrzęków. Laur uważany jest także za zioło o silnym działaniu wywołującym menstruację. Olej z nasion jest natomiast wykorzystywany w leczeniu bólów reumatycznych.

Liście lauru tradycyjnie używane były jako przyprawa. Skruszone lub zmielone stanowią ważny składnik mieszanek przypraw i stosowane są głównie w produktach mięsnych, sosach, occie i ciastach. W USA destylowany jest z nich również olejek eteryczny. Liście stosowane są też jako środek konserwujący i odstraszający insekty. Olej uzyskany z liści i owoców wykorzystywany jest do produkcji kosmetyków, ale także biodiesla.

Morfologia *Laurus nobilis*

Franz Eugen Köhler, Köhler's Medizinal-Pflanzen.

Zastosowanie kulinarne Lauru

Productos Ruca; Artemis; Juan Martel Henríquez; La Chinata.

JAK SPROSTAĆ WYZWANIU

Uprawa lauru

Handel światowy suszonym liściem laurowym przekracza rocznie 2000 ton. Europa Zachodnia eksportuje rocznie 800 ton. W Galicji (Pn.-Zach. Hiszpania) dzikorosnący laur zbierany jest co roku w ilości około 2 ton.

Ponieważ podaż lauru jest niewystarczająca, a dostawy dla firm pochodzą niemal wyłącznie z jego naturalnych populacji, uprawa lauru powinna być szeroko promowana. Laur można wyhodować zarówno ze świeżych, uprzednio namoczonych nasion (kiełkowanie zajmuje od 3 do 4 miesięcy, a sadzonki można wysadzać po 2 latach) oraz przez zręzy (dojrzałe pędy 10-12 cm długości z pękiem wierzchołkowym). W przypadku drugiej metody, zbiór liści można przeprowadzić już po pierwszym roku od zasadzenia.

Odstępy pomiędzy drzewkami zależą od przyjętej metody zbiorów oraz dostępności wody. W małych gospodarstwach, gdzie zbiór przeprowadza się ręcznie, wystarczy zachowanie odstępów 3x3m, stopniowo zwiększanych poprzez usuwanie drzewek w ramach

trzebieży do 6x6m. Na komercyjnych, nawadnianych plantacjach w Izraelu, odstępy wynoszą 2-3m, w Rosji natomiast żywopłoty o wymiarach 0,5x2m są stosowane na plantacjach ze zbiorem mechanicznym. Laur może być również uprawiany równolegle z uprawami jednorocznymi (szczególnie w pierwszych 2-4 latach). Zapewni to dodatkowy dochód i ułatwi zwalczanie chwastów na tym obszarze. Uprawa lauru doskonale wpasowuje się w praktyki agroleśnictwa (drzewno-orne/leśno-pastwiskowe).

Aby otrzymać wysokiej jakości produkt, uprawę należy prowadzić na obszarze o średniej rocznej temperaturze 8-27 °C i rocznych opadach o wysokości 300-2200 mm, małym prawdopodobieństwie przymrozków oraz o dużym nasłonecznieniu. Po zbiorach, liście i jagody lauru muszą zostać wysuszone w celu stabilizacji bioaktywnych składników. Aby zminimalizować koszty suszenia, można rozłożyć cienką warstwę liści na tacach i pozostawić na 12-15 dni do wyschnięcia.

This project has received funding from the European Union's Horizon 2020 research and innovation programme under grant agreement No 727872.

Słowa-kluczowe: rośliny lecznicze, laur, wawrzyn, krzew, drzewo

eurafagroforestry.eu/afinet

- Laur to roślina o wysokim potencjale, odpowiednia do uprawiania w systemach agroleśnictwa, zarówno rolno-leśnych jak i leśno-pastwiskowych.
- Łańcuch wartości jak i współpraca rolników powinny być promowane w celu rozwoju rynku i wartości dodanej produktów.

Kosmetyki produkowane z lauru, mydło.
Eugenio Cuppone

WIĘCEJ INFORMACJI

Aslı Abdulvahitoğlu (2016) Evaluation of the fuel quality values of bay laurel (*Laurus nobilis* L.) oil as a biodiesel feedstock, *Biofuels*, 9:1, 95-100, DOI: 10.1080/17597269.2016.1257319

Castroviejo et al. (eds.). *Flora Iberica*. Vol 1: 198

Fiorini, C., Fourasté, I., David, B. & Bessi  re, J.M., 1997. Composition of the flower, leaf and stem essential oils from *Laurus nobilis* L. *Flavour and Fragrance Journal* 12: 91-93

International Standard for Sustainable Wild Collection of Medicinal and Aromatic Plants (ISSC-MAP) <http://www.floraweb.de/map-pro/>.

Rigueiro, A., Romero, R., Silva-Pando, F.J., Vald  s, E. 1996. *Gu  a de plantas medicinales de Galicia*. Editorial Galaxia.

Pino, J., Borges, P. & Roncal, E., 1993. The chemical composition of laurel leaf oil from various origins. *Die Nahrung* 37: 592-595.

Prosea: *Laurus nobilis* 2019
[https://uses.plantnet-project.org/en/Laurus_nobilis_\(PROSEA\)](https://uses.plantnet-project.org/en/Laurus_nobilis_(PROSEA))

Weiss, E.A., 1997. *Essential oil crops*. CAB International, Wallingford, Oxon, United Kingdom. pp. 200-207.

Ulotka przygotowana w ramach projektu AFINET. Mimo iż material opracowany zosta   na podstawie najlepszych dostępnych informacji, zarówno autor jak i UE w   adnym wypadku nie ponosi odpowiedzialności za poniesione straty, szkody lub obrażenia bezpośrednio b  d   pośrednio związane z powyższym raportem

Zalety i wady lauru

Zalety

Jest to roślina łatwa w uprawie. Zwrot gospodarczy nastąpi szybciej przy zakładaniu plantacji ze szto  br  w, co umożliwi zbiór liści ju  z w pierwszym roku. W ciągu roku można przeprowadzi   dwa cięcia pielęgnacyjne w celu zbioru liści i jeden zbiór owoców.

Jest to roślina drzewiasta, może być uprawiana w systemie integrowanym (le  sno-pastwiskowym/drzewno-ornym).

  ywotno  c plantacji komercyjnej od momentu jej za  o  zenia jest bardzo długa, co ogranicza koszty ponoszone na ponowne sadzenie, w porównaniu z innymi gatunkami uprawnymi.

Roślina dostosowana jest do regionu Galicji, w  łączona w jego krajobraz i zaakceptowana przez mieszkańców. Istnieje mo  żliwo  c uzyskania produktów tradycyjnych w sprzedaży bezpośredniej (przypraw z liści, olejków aromatycznych, mydeł).

Wady

Z naukowego punktu widzenia, nie istnieją badania porównujące produkcj   i uzyskaną jako  c w zależności od użytego do za  o  zenia plantacji dzikiego materiału sadzeniowego. Największą produktywno  c i jako  c powinny oferowa   odmiany hodowlane. Pozwoli to na nadanie odmianom nazw własnych i zapewnienie im standardów jakości.

Obszar uprawy powinien ogranicza   się do strefy litoralnej i obszarów nadbrzeżnych w dolinach rzek, ponieważ jako  c roślin zależy w dużej mierze od warunków środowiskowych (w szczeg  olno  ci temperatury i wilgotności), wpływają one bowiem na zawarto  c bioaktywnych substancji w roślinie.

Ponieważ jest to nowa roślina uprawna, nie istnieje wiele informacji na temat zagro  zenia chorobami i szkodnikami. Dwie najbardziej znane choroby atakujące laur to zgnilizna korzeni powodowana przez *Phytophthora* spp. i plamisto  c liści wywoływana przez *Colletotrichum* spp.

Zbiór lauru przeprowadza się zazwyczaj ręcznie, co zwiększa koszt produkcji.

Należy także opracowa   kanały dystrybucji produktu.

Jeżeli działalnośc podejmie kilku rolników, warto promowa   zakładanie sp  dzielni/stowarzyszeń producentów.

ROMERO-FRANCO R, RIGUEIRO-RODR  GUEZ A, FERREIRO-DOM  NGUEZN,
GON       -HERN       Z MP, MOSQUERA MR
Escuela Polit  cnica Superior. Campus de Lugo. 27002
mrosa.mosquera.losada@usc.es
Redaktor: Maria Rosa Mosquera-Losada (USC)
PA  DZIERNIK 2018